

[Udenrigsministeren.]

ville have betydet, at Atlantmagterne risikomæssigt set blev anderledes stillet, end om Grækenland og Tyrkiet kom ind i NATO. Iøvrigt må man, når man nu taler om, at de to landes medlemskab betyder en øget risiko, have i erindring, at de samtidig bidrager med betydelige styrker og derigennem netop medvirker til, at et angreb på en af Atlantmagterne bliver et endnu mere risikabelt foretagende, end det ellers ville være.

Det ærede medlem udtalte i sin tale, at han ønskede, at Danmark aktivt gjorde sin indflydelse gældende for, at Pekingregeringen skal repræsentere Kina i sikkerhedsrådet. Som det tidligere er udtalt, er regeringen i princippet helt enig i de synspunkter, der ligger til grund for denne opfattelse; vi finder, at den regering, der har den effektive kontrol over størstedelen af Kinas territorium, også bør være den, der repræsenterer Kina indenfor De Forenede Nationer. I overensstemmelse hermed har vi i fjor anerkendt Pekingregeringen. Men sålænge Pekingregeringen understøtter en væbnet aktion mod De Forenede Nationer, finder regeringen det ikke rimeligt at afgøre spørgsmålet om at lade Pekingregeringen repræsentere Kina indenfor den organisation, som Kina selv bekæmper.

Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) opfordrede regeringen til at støtte bestræbelserne for et samlet neutralt Tyskland og mente, at Danmark bør lægge sit lod i vægtskålen for, at en forhastet afgørelse af Vesttysklands inkorporering i vestmagternes forsvarssystem ikke gennemføres.

Det står mig ikke ganske klart, hvad det ærede medlem mener med et neutralt Tyskland. Menes der blot et Tyskland, som ikke står i allianceforhold til andre stater, men som har adgang til at holde hær, flåde og luftvåben? Efter det ærede medlems almindelige synspunkter kan jeg vanskeligt tænke mig, at det er dette, det ærede medlem ønsker. Hvis der derimod er tænkt på et afrustet Tyskland, må jeg dertil sige, at jeg er bange for, at heller ikke dette vil være en løsning, som er egnet til at skabe afspænding og sikkerhed i Europa. Vil ikke et land på 60 millioner indbyggere, der henligger som et militært vacuum, i sig selv frembyde en fare for freden?

I min tale i tirsdags lagde jeg ikke skjul på, at hele dette spørgsmål frembyder yderst alvorlige problemer, som må give anledning til nøje prøvelse og overvejelse, og som vel kan volde os bekymring. Vi må nu foreløbig afvente udfaldet af forhandlingerne mellem de tre besættelsesmagter og den vesttyske

regering. Som jeg udtalte, mener jeg ikke, vi har ret til at nægte et demokratisk Tyskland i samarbejde med Vestens demokratier at deltage i forsvaret af tysk område og for den vestlige verdens frihed, hvis det selv beslutter sig dertil under former, der er en bekræftelse på dets vilje til demokrati. Dette er også i de vestlige demokratiers interesse. Og her må jeg måske have lov at minde om, at den danske rigsdag i februar gav sin tilslutning til den beslutning, som Atlanrådet traf på sit møde i Bruxelles i december om, at vesttyske styrker kan deltage i den fælles forsvarsstyrke i Europa.

Hvad angår en eventuel forening af Vest- og Østtyskland, må det i hvert fald være en ufravigelig forudsætning, at styret i det forenede Tyskland kommer til at fremgå af og hvile på frie valg til folkerepresentationen.

Det ærede medlem udtalte til slut i sit indlæg, at solidariteten indenfor hvert enkelt lands befolkning til syvende og sidst er det afgørende. Jeg er ganske enig med det ærede medlem heri, men jeg forstår ikke, hvorledes man indenfor det radikale parti kan nære en sådan opfattelse og samtidig bidrage til at splitte det danske folk. Lad mig gøre tingene ganske klare. Jeg bestrider naturligvis ikke et øjeblik det radikale partis ret til at stemme imod vedtagelsen af beslutningen om Grækenlands og Tyrkiets optagelse; jeg siger ikke, at selve denne handling ville være en splittelse. Men det, jeg vender mig imod, er to forhold. Den stadige og mere og mere bitre agitation imod selve pagten og den hårdnakkethed, hvormed partiet modsætter sig så at sige alle forslag, der er en konsekvens af pagten. Indflydelse i internationale organer, samarbejde med andre stater forudsætter en stabilitet i det pågældende lands politik og en beredvillighed til at stå last og brast med de øvrige deltagere.

Det er min faste overbevisning, at partiet ved sin holdning er med til at svække Danmarks stilling, rejse tvivl om vor vilje til at opfylde vore forpligtelser, og ikke mindre vigtigt, forringe vore muligheder for at hævde vore synspunkter. Thi indflydelse, ærede medlem, afhænger nemlig af tillid. Jeg mener også at turde sige, at den agitation, der i øjeblikket føres, unødvendigt øger modsætningerne i vort folk, fordi den giver et urigtigt billede af den politik, vi andre er talsmand for. Jeg håber, at det ærede medlem vil indrømme mig, at de foreliggende kendsgerninger er et vidnesbyrd om, at der bortset fra uenigheden om selve Atlantpagten, men indenfor denne og i andre internationale forhold er ført en politik ud fra et grundsynspunkt, som heller ikke han